

PODKOPANY (3) *part praet pass pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w podkopać); a jasne,

sg m A podkopany (2). ◇ [f N podkopan(a).] ◇ pl N subst podkopan(e) (1).

Sł stp s.v. podkopać, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podkop.

Uszkodzony od spodu i zawalony wskutek wykonania podkopu (3) : [Incensa (zazona [lege: zażżona]) igni et suffossa. (y podkopana) Glosy III nr 102/73.]

[podkopany czym: Mur Bábilońki on nayśyrśfy/ podkopánim będzie podkopány [suffossione suffodietur] Leop Ier 51/58.]

Przen [czym] (3) : To wielkie Prorocstwo/ y dziś doznáne: iż kościoły ktore od Rzymńkiego Kościoła odeszły poginęły/ y w błędy zázły niezmierne, á ten fundáment Stolicy ApóstolŃkiew vtraćiwłzy/ vpádły: OdszczepieńŃtwem y Heretyctwem podkopáne/ y ręką PogáńŃką zmocowane. SkarJedn 399.

a) Nadwerezony, któremu odebrano moc (2) : Wyrwálimy/ powiáda/ z páŃczeki lwiey kościół nowy Cárogrocki/ Heretyckimi błuznierŃtwy podkopány. SkarJedn 179, 391.

*Cf **PODKOPAĆ***

KW, AL